

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Meșcereacov Denis xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.03.2021 – 30.07.2021;

Instanța de apel: 18.08.2021 – 08.12.2021;

Instanța de recurs: 17.03.2022 – 22.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 iulie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Meșcereacov Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Meșcereacov Denis pe un termen de probațiune de 1 (un) an, cu obligarea acestuia să urmeze un tratament în caz de alcoolism și narcomanie.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, Meșcereacov Denis, la 12 ianuarie 2018, aproximativ la ora 14.30, aflându-se pe teritoriul SRL „Construct Univers”, amplasat în mun. Cahul, str. xxxxxx, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, considerând ca nu este văzut de nimeni deși pe teritoriul SRL „Construct Univers” mai erau și alte persoane, a sustras pe ascuns un rulou de plasa metalică RABIȚA 35x35, ce aparține SRL „Construct Univers” cu costul de 413 lei, fapt care a fost văzut de către vânzătorul, care a ieșit din urma lui și i-a solicitat să se oprească, la Meșcereacov Denis a grăbit

pasul și a părăsit locul infracțiunii, intrând în posesia bunului sustras cauzând părții vătămate, un prejudiciu material în suma totală de 413 lei.

Astfel, acțiunile lui Meșcereacov Denis au fost încadrate juridic de prima instanță, în baza prevederilor art. 187 alin. (1) din Codul penal, cu semnele de calificare „Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Meșcereacov Denis, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Meșcereacov Denis, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea acestuia sub strajă imediat în sala de ședințe; termenul executării pedepsei, a-l calcula din data pronunțării deciziei, cu includerea în termenul executării pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de arest preventiv 29.07.2021-30.07.2021, în timpul executării pedepsei, a-l supune pe Meșcereacov Denis tratamentului medical forțat de alcoolism și narcomanie; în rest, a lăsa sentința fără modificări.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 din Codul penal și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, care se încadrează în categoria celor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, care are antecedente penale stinse, se caracterizează negativ la locul de trai, de conduita sa în cadrul procesului penal, care a fost anunțat în căutare în instanța de judecată, de absența circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) și j) Cod penal, - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, prin sentința Judecătoriei Cahul din 25.12.2000, în baza art. 119 alin.(3) Cod penal (f.d.45-47) și sentința Judecătoriei Cahul din 02.04.2004 în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal (f.d. 42), săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului, Meșcereacov Denis declarând instanței în cadrul audierii sale că a comis infracțiunea, deoarece se afla în stare de ebrietate alcoolică, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, cât și de poziția părții vătămate;

- eronat s-a constatat că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoare de către Meșcereacov Denis;

- Meșcereacov Denis la locul de trai se caracterizează negativ (f.d. 39), se află la evidența medicului narcolog (f.d. 36), la evidența medicului psihiatru nu se

află (f.d.37), are antecedente penale stinse (f.d. 34, 42, 44, 45-47), astfel nu există careva impedimente legale pentru aplicarea pedepsei solicitate de către acuzator;

- scopul de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către Meșcereacov Denis poate fi atins doar prin izolarea efectivă a acestuia de societate, adică prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare. Mai mult, această măsură coercitivă va avea un efect pozitiv de prevenție generală și va fi un garant și o asigurare că relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, sunt apărate și violarea lor este contracarată și pedepsită;

- reieșind din faptul că Meșcereacov Denis se află la evidența medicului narcolog (f.d. 36), și a declarat instanței sub jurământ, că a comis infracțiunea din motiv că se afla în stare de ebrietate alcoolică, sunt întrunite prevederile art. 103 alin. (1) și (3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2021 a fost respins ca nefondat, apelul procurorului în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și n-au fost cercetate suplimentar probele administrate de către instanța de fond, așa cum nu au solicitat-o părțile.

Instanța de apel, analizând materialele cauzei în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) al Codului de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Verificând aspectele de drept, instanța de apel a statuat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa lui Meșcereacov Denis, care a sustras în mod deschis bunurile părții vătămate SRL „Construct Univers”, se încadrează în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

Instanța de apel a constatat că, la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că, fapta inculpatului este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, iar prima instanță just a apreciat că, din probele administrate în cursul urmăririi

penale rezultă că, fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Meșcereacov Denis în circumstanțele descrise mai sus.

Instanța de apel a concluzionat că, la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul Meșcereacov Denis, prima instanță nu a admis abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei, a respectat în acest sens și prevederile art. 61 Cod penal, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut că, la caz, drept circumstanțe atenuante în conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. l) Cod penal, în privința lui Meșcereacov Denis este expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor; iar în calitate de circumstanțe agravante prin prisma prevederile art. 77 Cod penal, a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, prin sentința Judecătorei Cahul din 25.12.2000, în baza art. 119 alin. (3) Cod penal (f.d. 45-47) și sentința Judecătorei Cahul din 02.04.2004 în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal (f.d. 42).

Instanța de apel a stabilit că, prin prisma art.16 Cod penal, infracțiunea comisă de Meșcereacov Denis prevăzută de art. 187 alin. (l) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar la stabilirea pedepsei, inculpatul a beneficiat de o reducere, cu o pătrime din limitele pedepsei în cazul pedepsei sub formă de amendă și cu o treime a limitelor pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și pedepsei cu închisoare (prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală).

Instanța de apel a menționat că, prima instanță, stabilindu-i inculpatului pedeapsă cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, a ținut cont și de faptul că, pedeapsa echitabilă se stabilește în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a constatat că, pedeapsa aplicată inculpatului este

proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune și va contribui la realizarea scopului de corectare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de către alte persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Instanța de apel a reținut că, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, raționamentul de suspendare condiționată a pedepsei cu închisoare are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita infractorului, or la caz inculpatul s-a căit sincer de cele comise și fiind prezent în instanța de fond, a dat asigurări că pe viitor nu va mai comite fapte antisociale.

Instanța de apel a constatat că corectarea inculpatului și respectarea ordinii publice de către inculpatul Meșcereacov Denis se impune prin sancțiunea anulării suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, ceea ce îl stimulează pe inculpat să nu mai comită abateri.

În consecință, instanța de apel a considerat că, just prima instanță a conchis aplicabilitatea, la caz, anume a acestei pedepse, concluzie îndreptată spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de alte persoane, pedeapsă care se manifestă a fi corectă, echitabilă și legală, ținându-se cont și de prevederile art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a relevat că prima instanță, prin prisma art. 90 alin. (6) lit. c) Cod penal, a reținut necesitatea de a-l obliga pe Meșcereacov Denis să urmeze un tratament în caz de alcoolism și narcomanie, în contextul aflării inculpatului Meșcereacov D. la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie și alcoolism cronic gr. I (f.d. 36). În termenul pedepsei fiind inclus timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei, calculându-se o zi pentru o zi, astfel instanța de fond a constatat că Meșcereacov Denis, a fost reținut la data de 29 iulie 2021 ora 10.40 până la 30 iulie 2021 în baza încheierii Judecătorei Cahul, sediul Central din 23 iulie 2021 prin care a fost aplicată măsura preventivă arestul preventiv, și a inclus perioada respectivă în termenul pedepsei.

Tot în acest context, instanța de apel a menționat că prima instanță a revocat măsura preventivă arestarea preventivă, aplicată lui Meșcereacov Denis pe un termen de 30 de zile prin încheierea Judecătorei Cahul, sediul Central din 23

iulie 2021, fiind dispusă liberarea imediată a inculpatului Meșcereacov Denis de sub strajă în sala de judecată.

Referitor la poziția acuzatorului de stat, precum că pedeapsa aplicată este prea blândă în contextul personalității inculpatului care se caracterizează negativ, se află la evidența medicului narcolog, are antecedente penale, instanța de apel a menționat faptul că, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală fundamentată pe convingerea că, îndreptarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, de familie, de societate. Această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Meșcereacov Denis, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor intenționate, pentru care legea penală prevede închisoare, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond întemeiat a concluzionat că este posibil corectarea inculpatului și prin suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea față de Meșcerteacov Denis, or reeducarea acestuia fiind posibilă, fără izolarea lui de societate. Această concluzie fiind întemeiată pe prevederile legislației naționale și cele internaționale, cu acordarea eficienței prevederilor art. 61 Cod penal, așa cum, inculpatul s-a căit sincer de cele comise, acest fapt a fost luat în considerație la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a asigurat instanța că nu va mai comite fapte antisociale.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a notat că, la emiterea sentinței contestate s-a acordat eficiență prevederilor art. 61, art. 75 Cod penal așa cum, s-a pus accent pe criteriile generale de individualizare a pedepsei, pe gravitatea infracțiunii săvârșite, pe influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind supunerea inculpatului Meșcereacov Denis unui tratament medical forțat prin prisma prevederilor art. 103 alin. (1) și (3) Cod penal în contextul aflării acestuia la evidența medicului narcolog, instanța de apel a reținut că aplicarea forțată a tratamentului de

alcoolemie a inculpatului este contrară legii, dat fiind că la materialele cauzei nu se regăsește nici o recomandare sau o expertiză medico-legală care să stabilească că inculpatul Meșcereacov Denis urmează să fie supus forțat unui tratament medical.

Analizând situația per ansamblu, instanța de apel a considerat că, în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern cât și al dispozițiilor art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care invocând incidența *pct. 6) și 10)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

5.1 În susținerea recursului, procurorul invocă că:

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile articolelor 7, 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, de personalitatea inculpatului, deoarece înscrisurile caracterizante anexate la materialele cauzei, denotă faptul că Meșcereacov Denis la locul de trai se caracterizează negativ (f.d. 39); se află la evidența medicului narcolog (f.d.36), anterior a fost condamnat pentru infracțiunile similare și a aplicat inculpatului Meșcereacov Denis o pedeapsă prea blândă;

- instanța de apel neîntemeiat nu a recunoscut în calitatea de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului, or, inculpatul Meșcereacov Denis în cadrul audierii sale în prima instanță a declarat că a comis infracțiunea, deoarece se afla în stare de ebrietate alcoolică;

- instanța de apel nu a ținut cont și de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume că, chiar dacă inculpatul a recunoscut faptele imputate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale (potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală), circumstanțele date nu demonstrează că inculpatul într-adevăr a conștientizat gravitatea infracțiunii săvârșite și s-a pornit pe calea corijării;

- având în vedere modalitatea comiterii infracțiunii, poziția preluată de inculpat în faza de judecare a cauzei, ignorarea faptei prejudiciabile și a pericolului acesteia, ținând cont de pericolul pe care îl prezintă inculpatul pentru societatea, consideră că doar prin aplicarea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, va putea îngrădi societatea de la

manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Meșcereacov Denis;

- la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat Meșcereacov Denis de pedeapsa penală aplicând prevederile art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare;

- potrivit părții descriptive a sentinței/deciziei, la aplicarea pedepsei inculpatului Meșcereacov Denis, instanțele de judecată nu au motivat în nici un fel oportunitatea aplicării față de condamnat a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, inclusiv în raport cu prescripțiile art. 90 alin. (1) Cod penal, adică concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită;

- reieșind din motivele și metodele comiterii infracțiunii, inculpatul se prezintă a fi o persoană social - periculoasă, și doar privarea de libertate va putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Meșcereacov Denis.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către procuror, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la **pct. 6) și 10)** alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *hotărârea atacată*

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că partea acuzării consideră că inculpatului Meșcereacov Denis i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, întrucât acesta anterior a fost condamnat, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, iar corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea ultimului de societate, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o

pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentința primei instanțe, Meșcereacov Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 187 alin. (1) Cod penal**, fiindu-i aplicată pedeapsa **închisorii pe un termen de 2 ani**, pedeapsă suspendată condiționat, în temeiul **art. 90 Cod penal pe un termen de probațiune de 1 an** cu obligarea inculpatului să urmeze un tratament în caz de alcoolism și narcomanie, soluție ce a fost menținută și de instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului Meșcereacov Denis, prima instanță a ținut cont de prevederile articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind aplicată în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată, în coroborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, la adoptarea soluției de menținere a sentinței, instanța de apel a stabilit că prima instanță a reținut că infracțiunea comisă de Meșcereacov Denis face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a luat în considerare personalitatea inculpatului: se caracterizează negativ, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie și alcoolism cronic gr. I (f.d. 36), anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, prin sentința Judecătorei Cahul din 25.12.2000, în baza art. 119 alin. (3) Cod penal (f.d. 45-47) și sentința Judecătorei Cahul din 02.04.2004 în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal (f.d. 42), a recunoscut vinovăției și s-a căit sinceră, a ținut cont de conduită inculpatului până și după comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal atestă că instanța de apel întemeiat a reținut la caz drept circumstanță atenuantă - expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor și drept circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Iar criticile procurorului expuse în recurs în acest sens, precum că instanța de apel nu a ținut cont de personalitatea inculpatului și de circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, sunt neîntemeiate.

Sanctiunea de la art. 187 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în

mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Ținând cont de faptul că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Meșcereacov Denis a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă (limitele noi fiind de la 1 an și 4 luni la 3 ani și 4 luni).

Colegiul penal constată că instanțele de fond au aplicat inculpatului Meșcereacov Denis cea mai drastică pedeapsă penală prevăzută de sancțiunea articolului 187 alin. (1) Cod penal – închisoarea, iar în coraborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, au stabilit o pedeapsă a închisorii echitabilă pe un termen de 2 ani.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării ei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă nonprivativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului Meșcereacov Denis.

Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe, prin care i-a aplicat inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, conducându-se în prim plan de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

În opinia Colegiului penal, instanțele de fond corect au interpretat la caz regulile de individualizare a pedepsei penale și și-au motivat oportunitatea aplicării față de inculpatul Meșcereacov Denis a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, iar criticile recurentului formulate în acest sens, sunt neîntemeiate.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, din considerentul că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, termenul acesteia și modul de executare a ei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă nonprivativă de libertate și durata executării acesteia, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute și celelalte

argumente ale recurentului.

Colegiul penal consideră nefondate afirmațiile recurentului, precum că *doar privarea de libertate va putea îngădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Meșcereacov Denis* și consideră întemeiată motivarea instanței de apel:

„condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală fundamentată pe convingerea că, îndreptarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, de familie, de societate. Această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit.”

De asemenea, instanța de recurs consideră întemeiate și argumentate concluziile instanței de apel, conform cărora *instanța de fond întemeiat a concluzionat că este posibil corectarea inculpatului și prin suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea față de Meșcereacov Denis, or reeducarea acestuia fiind posibilă, fără izolarea lui de societate.*

Cu referire la argumentul procurorului, precum că *instanța de apel neîntemeiat nu a recunoscut în calitatea de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate*, Colegiul penal remarcă că pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sînt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

La caz, însă, drept circumstanță agravantă, prevăzută de art. 77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate nu a fost stabilită și inclusă în conținutul rechizitoriului (Vol. I, f.d. 161-163).

Instanța de recurs atestă că instanța de apel întemeiat a menținut soluția primei instanțe despre necesitatea obligării lui Meșcereacov Denis să urmeze un tratament în caz de alcoolism și narcomanie, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. c) Cod penal, conducându-se de faptul aflării ultimului la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie și alcoolism cronic gr. I.

Astfel, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legii penale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpatului și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Totodată, Colegiul penal observă și faptul că, motivele invocate în recursul

vizat au constituit deja obiect de examinare în prima instanță și în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova*, 16 ianuarie 2007, § 20).

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiurile invocate de către procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Meșcereacov Denis xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **11 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie